

ikke paa nogen Jordbonitering, uagtet man ved, at vort Land er saa broget, at der paa hver eneste Gaard er en hel Række forskellige Pletter, som maa vurderes hver for sig og hver paa sin Maade. Nu kommer man let over det blot ved at lade nogle Vurderingsmænd tale med Ejeren. Og saa skal man, foruden hvad man havde at tage Hensyn til, da man udarbejdede Matriklen, ydermere bedømme Værdien efter Beliggenheden. Nu er dette ogsaa en meget vanskelig Opgave; man behøver blot at tænke paa, hvilken Indflydelse i en Købstad Beliggenheden i en enkelt Gade har paa alle de forskellige Grunde; ogsaa dette skal Vurderingsmændene bedømme. Endvidere skal man skelne Værdien af Bygningerne fra Værdien af Jorden, det er en saa vanskelig Opgave, at jeg gad se, hvem der egentlig kan give en fyldestgørende Regel herfor. Værdien af Bygningerne ude paa Landet beror paa saa mange forskellige Faktorer, mange Steder paa Landet har Bygningerne næsten slet ingen Værdi, hvis Jorden tages fra dem. Alle disse Spørgsmaal kaster man nu ud til disse Vurderingsmænd og siger, at det maa de om; det er egentlig dem, der i Løbet af et halvt Aars Tid skal skabe os en ny Matrikel. Vi har dog været vant til at sige, at en ny Matrikel vilde koste betydelige Beløb, maaske op over Millioner, og et saadant Arbejde skal disse Folk nu udrette. Jeg tror, at det Facit, som kommer ud heraf, er ingenting værd, og at det Arbejde, man lægger der, er ganske spildt, og jeg tror, at det vil komme til at gøre betydelig Skade, fordi mange af disse Vurderinger, som foretages efter een Maalestok et Sted og efter en ganske anden et andet Sted, vil skabe Forvirring. Og dertil ved vi jo ydermere, hvad egentlig Hensigten er med denne Jordvurdering. Det er blevet sagt fra mange Sider, at Hensigten er, at alle mulige Skatter efterhaanden skal lægges paa Jorden alene. Det er jo den georgistiske Betragtning, som ligger bagved, men jeg vilde anse noget saadant for et af de stærkeste Indgreb i Ejendomsretten, som vi endnu har hørt Tale om i vort Land. Jeg kan altsaa ikke stemme for denne Jordvurdering, men maa i denne Sag stemme sammen med Mindretallet.

Finansministeren (Brandes): Jeg kan indskrænke mig til en ganske kort Omtale af de Ændringsforslag, der er stillede af hele Udvalget eller Flertallet i Udvalget. Blandt disse Ændringsforslag er der dog et, som jeg gerne vil dvæle ved. Det er det, hvorefter der i det Treaar, der skal ligge mellem de almindelige Vurderinger til Ejendomsskyld, skal kunne foregaa Omvurdering, naar Kommunalbestyrelsen kræver det. Jeg skal ikke nægte, at jeg har en Del Betænkelighed ved dette Forslag, selv om jeg kan tiltræde det. I Virkeligheden bryder det Lovforslagets Princip, som var det, at i Treaaret skulde der ikke foretages Omvurdering, og Fristen er saa kort, at man kan undvære den. Der er jo bragt meget gode Argumenter frem for at tillade Kommunalbestyrelserne at begære den, men Følgen af en saadan Bestemmelse bliver dog den, at der kan træffes meget uensartede Foranstaltninger i saa Henseende rundt i Landet. Visse Kommuner kan forlange Omvurderinger, andre ikke, Forholdet bliver altsaa det, at i een Kommune kan store Ejendomme, der er opførte i Treaaret, ligge hen uden at være skyldsatte i Forhold til deres Værdi, medens et andet Sted endog ganske smaa Ejendomme, Arbejderhuse, hvis Kommunen falder paa det, bliver Genstand for en saadan Vurdering. Det er ikke det, man egentlig ønskede. Man ønskede af frembringe en ensartet Vurdering over det hele Land, og det er ogsaa blevet sagt i en anden Sammenhæng af andre i Dag; saa jeg kan ikke nægte, at der er nogen Betænkelighed ved at gaa til denne Foranstaltning. Jeg kan tiltræde Bestemmelser i Henhold til, hvad der er nævnt om Kommunalbestyrelsernes Trang, og af Hensyn til, at den kun kommer til at gælde i to Aar. Næste Aar finder der jo Vurdering Sted, saa dette kommer altsaa kun til at gælde for 1917 og 1918, og der vil efter min Mening ikke være saa store Ulemper derved, som der ellers vilde være, thi i 1919, det er vi alle enige om, vil Ejendomsskyldloven komme til Revision sammen med andre Skattelove, og der vil da ogsaa dette Forhold vel blive ændret. Muligvis vil man da gaa til 5-aarige Mellemløb mellem Vurderingerne og da atter til aarlig Omvurdering.